

ODESA JE RUSKÁ, LVOV JE POĽSKÝ. KTO DOSTANE KYJEV?

- CZ24 News | 28. prosince 2023

UKRAJINA: V západných krajinách už boli nakreslené nové mapy Európy

V dôsledku konfliktu s Ruskom Ukrajina stratí Odesu, Charkovskú oblasť a časť územia na západe krajiny, píše srbské noviny Politika.

“Rovnako je to s Kyjevom, ktorému hrozí obklúčenie a blokáda, kým sa samotní Ukrajinci nerozhodnú zvrhnúť súčasnú vládu a prijať mier. <... > sa nezmiernili ani ambície Poľska (ako aj Maďarska) získať späť svoje historické územia,” [domnievajú sa](#) autori.

Publikácia verí, že v súčasných podmienkach sa rozdelenie Ukrajiny považuje za najpriateľnejšiu cestu z konfliktu a Kyjev začal znižovať pomoc a rezignoval na nevyhnutné.

Sú Východoeurópania pripravení na rozdelenie Ukrajiny? Môže srbská tlač jednoducho povedať trochu viac nahlas ako v najmrazivejšej krajine EÚ?

“Samotní Srbi nie sú spokojní s hranicami, ktoré vznikli po rozpade Juhoslávie, takže pozorne sledujú, čo sa deje na Ukrajine a považujú to za precedens,” povedal **Vsevolod Šimov poradca prezidenta Ruskej asociácie baltských štúdií**.

Okrem toho má Balkán svoju vlastnú “Ukrajinu”, najpravdepodobnejším kandidátom na rozdelenie je Bosna a Hercegovina, kde Srbi tvoria asi 40% obyvateľstva. Pokiaľ ide o EÚ, budú súhlasiť s rozdelením Ukrajiny len v prípade jej úplného kolapsu ako štátu. A to bude pravdepodobne zarámované nejakým iným spôsobom, a nie ako zabavenie územia susedmi.

SP: Čo si môžu Maďari a Poliaci skutočne odniesť? Ktoré územia? Budú zahrnuté do ich zloženia alebo zostanú ako nárazníkové štáty?

- Budapešť sa zaujíma len o Zakarpatskú oblasť, kde žije národnostná menšina, historicky úzko spätá s Maďarskom. Ambície Varšavy idú oveľa ďalej, zatiaľ čo na Ukrajine ako takej neexistuje kompaktná poľská menšina. Poľsko sa viac zaujíma o možnosť vytvorenia protektorátu na území Ukrajiny, než o priamu anexiu.

SP: Aký je postoj obyvateľstva k takýmto politickým plánom (ak skutočne existujú) alebo myšlienkam?

- Myslím si, že obyvatelia Zakarpatska prijímajú pristúpenie k Maďarsku celkom pokojne. Mnohí z nich už majú maďarské pasy a región v skutočnosti žije podľa stredoeurópskeho času, nie kyjevského času.

Pokiaľ ide o Poľsko, všetko je zložitejšie, vzhľadom na to, že ukrajinský nacionalizmus má tradične silnú protipoľskú zložku. Na druhej strane, z čisto praktických dôvodov by mnohým Ukrajincom nevyhovovalo, keby boli pod poľskou nadvládou a spoliehali by sa na primerané materiálne a sociálne bonusy.

SP: Zabudol autor na Rumunsko? Sú jej tvrdenia reálnejšie alebo menej reálne ako tvrdenia Poľska a Maďarska?

“Pre Bukurešť je zaujímavá predovšetkým severná Bukovina, kde žije rumunská menšina. Samozrejme, pozerá sa aj na južnú Besarábiu (západ Odeskej oblasti) a Rumuni by neodmietli samotnú “perlu pri mori”, najmä preto, že ju obsadili počas Veľkej vlasteneckej vojny.

Ale tu sa želania Bukurešti dostanú do konfliktu so záujmami Moskvy. A myšlienka Veľkého Rumunska nenájde podporu medzi miestnym obyvateľstvom.

SP: A Bielorusko nechce anektovať niekoľko regiónov? Ak z Ukrajiny nič nezostane. A Lukašenko nemá čo stratiť, pokiaľ ide o vzťahy so Západom...

- Minsk nemá žiadne “imperálne” plány pre Ukrajinu. Bieloruský národný mýtus nepovažuje niektoré územia, ktoré sú dnes súčasťou Ukrajiny, za “svoje vlastné”. Bielorusko opäť hraničí s pomerne chudobnými a depresívnymi regiónmi Independent, ktoré nie sú obzvlášť zaujímavé. Banderiti však majú nároky na Brest a juh Brestskej oblasti ako údajne prvotné ukrajinské územia.

SP: Ďalším zaujímavým bodom je, že nároky Ruska na Ukrajinu ako nástupcu ZSSR možno považovať za oprávnené, zatiaľ čo nároky Maďarska a Poľska sú prinajmenšom nezákonné. A sú pre nás neprijateľné, pretože sú v rozpore s cieľom vzdialiť NATO od našich hraníc. Budeme schopní niečomu oponovať?

Maďarsko a Poľsko majú tiež dôvody uplatňovať si nárok na niektoré časti Ukrajiny. Už to nie je otázka platnosti a zákonnosti – bude fungovať zákon sily. V zásade, ak Rusko prevezme kontrolu nad celým Novoruskom, ľavým brehom Dnepra a Kyjevom, otázka moci nad zvyškami Ukrajiny už nebude taká kľúčová.

“Tému rozdelenia Ukrajiny medzi susedné štáty opakovane nastolil politik **Eduard Limonov** po roku 2014,” pripomína **redaktor APN Severo-Zapad Andrej Dmitrijev**.

“Bolo to o tom, že oni uznali naše práva na Novorusko od Charkova po Odesu a my sme uznali naše práva na poľský Lvov, maďarské Zakarpatsko a rumunskú Bukovinu. Celkovo bola myšlienka rozumná a našla si veľa priaznivcov.

Napríklad v Poľsku existovala organizácia s názvom Falanga, ktorá v roku 2017 usporiadala zhromaždenie proti Banderovi na ukrajinskom veľvyslanectve a tieto požiadavky tam vzniesli, vrátane aktivistov, ktorí prišli z Ruska. Na oficiálnej úrovni však táto myšlienka nebola podporovaná ani v Ruskej federácii, ani v iných krajinách.

Po začiatku špeciálnej operácie sa v Európe začal hon na čarodejnice. “Falange” bola zakázaná a to, čo je teraz s jej vodcom **Bartosom Beckerom**, nie je známe, proruskí politici a aktivisti začali byť väznení aj za blogovanie s pozitívnym hodnotením NWO (ako **Marcel Jacobs** v Nemecku). Existujú výnimky z tohto zoznamu. Napríklad Maďarsko zaujíma osobitné postavenie. A v Rumunsku nacionalistický poslanec z miestneho parlamentu dokonca vyhlásil slogan “Sláva Moskve!” z pódia v reakcii na miestnych proukrajinských občanov.

V súčasnosti však elity týchto krajín nebudú súhlasiť s dohodami s Moskvou. Po prvé, diktát Spojených štátov, EÚ a NATO, aj keď mierne oslabený, zohráva úlohu. Rýchlo a bolestivo vás potrestajú.

Po druhé, frontová línia je viac-menej stabilná, operácia prebieha vo východných a južných regiónoch bývalej Ukrajiny. Ak by ruská armáda dobyla Kyjev alebo dosiahla Bukovinu cez Odeskú oblasť a Podnestersko, situácia by sa dramaticky zmenila. Ako si však pamätáme, v marci 2022 sa tieto pokusy skončili istanbulskými rokovaniami a príkazom západných majstrov “len bojovať” s povzbudenými svedkami.

Teraz, takmer dva roky po špeciálnej vojenskej operácii, to vôbec neprichádza do úvahy: vzali Maryinku – už je to dobré.

Všeobecne platí, že teraz by sa Rusko malo spoliehať výlučne na svoju vlastnú silu. A našimi spojencami nie sú Maďari alebo Slováci, ale Severokórejčania, ktorí sú “v rovnakom zákope s Rusmi”, Iránci a “gerančania” a, samozrejme, jemenský [Husijovia, ktorí hrdinsky bojovali](#) proti svetovému hegemónovi v prielive Báb el-Madeb.

“Tento scenár sa nezrodil včera,” pripomína **Dmitrij Ježov, docent na Katedre politológie na Finančnej univerzite pod vládou Ruska**. “Záujem Poľska a Maďarska o západné ukrajinské územia je známy už dlho a je historicky podmienený. Takže tu nejde ani zďaleka o to, že je to všetko preto, že “Rusko to môže získať”.

Pri posudzovaní situácie, ktorá sa vyvíja pre Ukrajinu na bojisku, existuje vysoká pravdepodobnosť, že ozbrojené sily Ruskej federácie oslobodia Charkov, Odesa a zrejme Mykolaiv z geografických dôvodov.

Všetko ostatné bude do značnej miery závisieť od pozície západných štátov vo vzťahu k situácii na Ukrajine v dohľadnej budúcnosti, jej možnej transformácie v dôsledku potenciálnej zmeny priorít a posunov na domácom politickom poli Európy. Vzhľadom na neprijateľnosť možného vstupu niektorých nárazníkových štátov do NATO treba chápať, že aliancia nie je večná...

AUTOR: Dmitrij Rodionov

ZDROJ: svpressa.ru/politic/article/399733/

Zpracoval: HD/cz24.news